a Bñdictꝰ dñs: et hoc non ad tempꝰ: sed in ęternũ. Et sanctoꝝ oim cõsensũ apponit/cũ subiũgit: Fiat fiat.

Moraliter * mutatione exprobrant inimici supra dicti. Hãc deplorat hieremias/ Threñ.iij.a. Quõ obscuratũ est aurũ/mutatꝰ est color optimꝰ. Dñs aũt ĩmutabilꝭ est ĩ ęternũ: Vñ a Bñdictꝰ dñs ĩ ęternũ. Sed quõ a nobis bñdicit: fm q̃ dicit Heb.vij. b. Sine vlla ꝯdictione qõ minus est a melior benedicitur: Ergo deus ab homine non potest benedici.

Al. †Bñdictionem ꝛũt dñi

a †Benedictꝰ dominꝰ in ęternum: fiat fiat.

Ozo moysi hominis dei. Omi/ (LXXXIX. nẽ refugiũ †factus es nobis: a generatione †in generationem. Priusq̃ montes fierẽt †aut formaret terra et orbis †: a sęculo et vsq̃ ĩ sęculũ tu es †deꝰ. Me auertas

Al. †ttu

Collatiõis: sic nõ bñdicimꝰ illũ: sz ipe nos. Ps. Benedicat
Approbatiõis: sic bñdicimꝰ eũ amãtes eiꝰ bñ/ (nos deꝰ ꝛc.
dictione. Ps. Benedicamꝰ patrẽ ꝛ filiũ cum sanctospũ.
Laudis: sic bñdicit ab oĩ creatura. Daniel.iij.e. Bñdicite
Cõsecratiõis: sic bñdicimus ipsũ in al/ (oĩa opa dñi dño.
tari.j. Corinth.x.d. Calix bñdictionis cui benedicimꝰ.
Sanctificationis. Joh.xvij.c. Ego pro eis sanctifico me/
ipsũ.j. Regl.xxv.f. Bñdictus dominus deus israel q̃ misit te
hodie ĩ occursũ meũ: ꝛ bñdictũ eloquiũ tuũ: ꝛ bñdicta tu q̃ p/
bibuisti me ne irẽ hodie ĩ sanguinẽ ꝛ vlciscerer me manu mea.
Ira dixit dauid ad abigail. Christus significat p dauid: beata
maria p abigail q̃ interptat patris mei exultatio. Ipsa occur/
rit christo/me puniat nabal virũ stultũ: p quẽ peccatores intel/
ligunt. Et eius eloquiũ est oratio p peccatoribus. b Fiat
fiat: dicit ecclesia optans christi benedictionẽ duplicẽ: in stola
corporis/ꝛ animę. Expositio Ps. LXXXIX.

Ps. 66. Est bñdictio

Omine refugiũ. Titulus. Oratio moysi ho/ minis dei. In p̃cedenti psalmo egit de pmissis quę p christũ implebunt. Sed qz nõ sunt adhuc oĩa imple ta: ponit in hoc psalmo/oratio: in quo petit vt oĩa cõpleant pmissa. Et est oratio moysi: nõ qz hũc psalmũ cõposuerit moyses: sz qz cõsimilia orauit. Vel qz in hoc psalmo tangunt illa q̃ facta sunt: qz pmisit filijs israel terrã pmissionis: ꝛ illos induxit: licz nõ intrauerit: q̃ terra significat vitã ęternã: de qua hic agit. Intentio est monere ad cõtemptũ veteris vitę: ꝛ ad amorẽ nouę. Modus. Triptit ẽ psalmꝰ. Primo ęternũ refu/giũ pponit tpali homi. Secũdo petit subuenirĩ homi: ꝛ eiꝰ in/firmitatẽ exponit: ibi: Me auertas. Tertio orat ꝛ affirmat li berationẽ: ibi: Dexterã. Igit Ps. anteq̃ orationẽ faciat: p/mo captat beniuolentiã eiꝰ a q̃ vult petere: Primo cõmendãs illũ a potẽtia/cũ dicit: Dñe. Secũdo a benignitate q̃ iã nos liberauit/cũ dicit: Refugiũ factꝰ es nobis. Tertio a cõti/nuatiõe liberatiõis/cũ dicit: A generatiõe in generatio/nẽ. Quarto ab ęternitate/cũ dicit: Prius q̃ montes fierẽt ꝛc. a sęculo ꝛ vsq̃ in sęculũ. i. sine p̃ncipio ꝛ sine fine: vt hę p̃positiões/a ꝛ vsq̃/sint inclusiue. Quito a sũma bonita/te/cũ dicit: Tu es deꝰ. Dicit ergo c Dñe/deus trinitas: tu solꝰ/ d Factꝰ es refugiũ nobis. Factꝰ dico/nõ qz p hęc noĩa refugiũ/defensor/patronus/aliqua mutatio ostẽdat facta esse circa deũ: sz potiꝰ circa nos. Vel ad filiũ loquit: Domie/ christe: tu factꝰ es nobis refugiũ: fm qd hõ. Refugiũ dico/nostrũ existẽs: e A generatiõe/p̃terita: vsq̃ in ge/nerationẽ p̃sentẽ. Vel a p̃senti vsq̃ in futurã q̃ erit ĩ gloria. Et qz dixit: factꝰ es refugiũ: posset aliquis credere q̃ sim/pliciter factꝰ eẽt: nec ante fuisset: Vñ ęternitatẽ eius ostẽdit/di cẽs: g Prius q̃ mõtes fierẽt: ad litterã. i Aut for/maret terra ꝛ orbis. i. machina mũdialis. l A sęculo ĩ sęculũ. i. ab ęterno ĩ ęternũ. m Tu es deꝰ. Presens tm̃ ver/bũ ei attribuit: qz oĩa sũt ei p̃sentia. Vñ ait Exo.iij.d. Ego sũ qui sum. Et qz parũ est hęc ad litterã sic exponere: mystice ex/ponant: g Prius q̃ mõtes. i. celsitudines angelicę quę de nihilo creatę sũt. h Fierẽt. i. crearent. i Aut formaret terra. i. hõ q̃ de limo terrę plasmat ẽ. k Et orbis. i. ecclia. l A sęculo ꝛ vsq̃ in sęculũ tu es deꝰ. Hoc nõ mutat.

Ad litterã

Mystice

Moraliter a Moraliter: c Dñe refugiũ factꝰ es nobis. Ita de/bẽt dicere pnitẽtes/qui fugiũt a peccato: pficientes q̃ fugiũt a facie tẽptationũ: ꝛ pfecti q̃ a curis ꝛ strepitu mũdi. e A ge/neratiõe/p̃sequẽte: q̃/vt dicit Prouerb.xxx.b. p dentibꝰ gla

dios habet. f In generationẽ/q̃rẽtiũ deũ. Hiere.xvj.d. Dñe fortitudo mea ꝛ robur meũ: ꝛ refugiũ meũ ĩ die tribula/tiõis. Hali ꝗo ad ꝗ refugiũ nolũt refugere: sz habẽt alia refu gia ad q̃ fugiũt: ne forte a dño capiãt ĩ pnia. Vñ refugiũ ẽ eis exẽplũ p̃latoꝝ: ꝛ facta maioꝝ. Hęc ẽ sion: de q̃ dr̃.j. Mach. j.d. q̃ facta est illis in arcẽ. s. p̃secutoribꝰ ppli dñi: et posuerunt illic gentẽ pctõꝝ: viros ini quos et cõualuerũt in ea. Aliõ refugiũ eoꝝ ẽ consilia aduocatoꝝ et sapientũ mundi. Hęc est bethsura: de q̃. j. Machab.x.a. dr̃: In bethsurs remãserũt aliq̃ eoꝝ q̃ legẽ reli q̃rãt: erat em̃ eis hęc ad refugiũ. Bethsura ĩterptat dominꝰ an gustiãs pplm: ꝗ est dominꝰ aduocatoꝝ. Sz tã hi q̃ ad eos fugiũt tã ipsi ad q̃s fugiũt/in necessitate nõ inueniẽt refugiũ. Vñ dicẽ eis dñs/Esa.x.a. Quid facietis ĩ die visitatiõis ꝛ calamitatis delõge venietis? Ad cuiꝰ cõfugietis auxiliũ? Tũc dicẽt illud Threñ.iij.c. Defecerũt oculi nr̃i ad auxiliũ nostrũ vanũ: cũ respicerem⁹ attenti. Dñs aũt dr̃ refugiũ bonoꝝ ꝛ pęnitentiũ multis modis: qz dñs dicit refugiũ:

Ciuitas. Josue.xx.a. Sepate vrbes fugitiuoꝝ. i. san/
Turrꝭ. Prouer.xviij.b. Tur (ctos: ꝛ p̃cipue christũ.
ris fortissima nomẽ dñi: ad ipsum currit iustꝰ.
Dux exercitus. ij. Regl.x.c. Si p̃ualuerint aduersum
me syri/eris mihi in adiutoriũ.
Mater. Matth.xxiij.d. Quotiẽs volui cõgregare fi/
lios tuos quẽadmodũ gallina cõgregat pullos ꝛc.
Sic Domꝰ. Ps. Est o mihi ĩ deũ ptectorẽ ꝛ in domũ ꝛc. Ps. 50.
Medicus. Esa.xxxviij.a. Cõuertit eęchias faciẽ suã
ad parietẽ: q̃si quęrẽs verũ medicũ.
Mauis. Sap.xiij.a. Spes orbis krax ad ratẽ pfugiẽs.
Magister. Ps. Ad te cõfugi doce me facere volũtatẽ Ps. 142.
Colũbariũ. Esa.lx.b. Quasi colũbę ad fenestras (tuã.
suas. Esa.ij.c. Ingredere in petrã.

Altare vel ecclesia. iij. Regl.ij.e. Fugit ioab in taber/culũ ꝛ apphẽdit cornu altarꝭ. g Priusq̃ mõtes fierẽt aut formaret kra ꝛ orbis. Mõtes fiũt moralit: qũ de paupr/bꝰ fiũt magni ꝛ potẽtes. Danielꝭ.iij.e. Lapis q̃ pcusserat sta/tuã factꝰ est mõs magnꝰ. Terra format: vt fiat olla vl̃ later/vl̃ forma vasoꝝ: sic hõ vt fiat vas ĩ honorẽ ĩ domo dñi. iij. Regl. vij.g. Fudit ea rex ĩ kra argillosa: q̃.s. cõculcari se pmittit ꝛ te/nax est. Vlti ꝗo sũt kra arenosa: qz manẽtes ĩ flumib⁹ diuiti/arũ ꝛ delitiaꝝ/lapidibus. i. duris aculeis ꝯdictionũ pleni: nec tenaces p cõcordiã ꝛ amorẽ: sz diuisi p schismata: nõ sũt apti vt ex eis formet qõcũq̃ vas ĩ honorẽ: sz ĩ ꝓtumeliã vas ꝓfra/ctũ ꝛ pforatũ: qõ oẽm sapiaz nõ tenebit: sed sordes admittet. Orbis/est cęlũ orbiculatũ: qõ tũc fit cũ hõ fit ꝓtemplatiuꝰ: ꝛ ęterna q̃ finẽ nõ habẽt meditat ꝛ appetit. Dicit ergo: Prius q̃ mõtes fierẽt tu es deꝰ. Et subiũxit ꝗ stati/postq̃ d dñi refugio locutꝰ ẽ: qõ tãgit q̃sdã q̃ cũ sũt ĩ dignitatibꝰ vel ĩ alto statu: ꝛ monent vt descẽdãt ꝛ refugiãt ad dñm: submittẽtes se ꝛ suã volũtatẽ alteriꝰ volũtati p dño: dicũt/q̃ si hoc facerẽt/ forte in loco in q̃ sũt/ponerẽt hõ insufficiẽs ꝛ malꝰ. Cõtra ꝗ dicit q̃ de hoc nõ sint solliciti: sz deo curã dimittãt: quia ipse est deus: ꝛ erat semp anteq̃ ipsi essent facti montes: et adhuc poterit facere ita bonos montes. Quod autẽ sequit: Anteq̃ formaret kra ꝛ orbis/etiaz tu es deꝰ: est ꝗ eos q̃ de suis opibꝰ aut de sua ꝓtẽplatiõe gloriãt/q̃si magnũ q̃d p dño fece rint. q. d. eis: bonoꝝ vroꝝ nõ indiget dñs: qz anteq̃ ista vnq̃ ab aliq̃ hoie fierẽt/ipse ẽ deꝰ pfectꝰ ꝛ sũme bonꝰ. Job.xxxv.b. Si iuste egeris q̃d donabis ei: aut q̃d de manu tua accipiet? n Me auertas ꝛc. Secunda ps: in q̃ petit subuenirĩ hoi ꝛ eius infirmitatẽ exponit. Orat q̃ ne ppter amorẽ tpaliũ dñs illũ a se separi pmittat. Vñ dicẽ: Me auertas hoiem/a te: Secunda p

Moraliter: n Me auertas hoiez ĩ hũilitatẽ. Ita de/bet dicere hõ orãs: Auertere em̃ est oronẽ repellere. Vñ. iij. * Regl. ij. d. dixit

Vel sic: n Me auertas: id est auerti non permittas a te Aliter

Hominẽ

b In hũilitatẽ.i.in vilitatẽ tpaliũ istoꝝ q̃ sunt vilia. Unde arbitrabat apls ea oia vt stercora: Phil.iij.b. Et ostẽdit q̃re petit B. Primo:qꝛ p̃cepit vt hõ nõ auerteret se a deo:sed conuerteret se ad eũ. Hoc est qd addit: c Et.i.quia/dixisti:id ẽ p̃cepisti: d Cõuertimi filij hoiz.s.ad me ab istis vanis tpalibus. Hoc est q̃ alibi dicit: Filij hominũ vsq̃quo graui corde: vt qd diligitis vanitatẽ t quęritis mẽdacium. Secũda causa quare hoc petit/est breuitas vitę. Unde dicit: f Quũ mille anni aũ oculos tuos tanq̃ dies hesterna q̃ pręterijt: Ecce q̃ breuis est vita hominis. Job.xiij.a. Breues dies hois sũt. Ad quã etiã breuitatẽ exp̃mendã:nõ dicit:tãq̃ dies hodierna q̃ adhuc est: vel sicut crastina quę expectat futura:sed dies hesterna q̃ iam p̃terijt.q.d. quia est desitura/sicis est p̃teritę. Omia em̃ vt dicit Aug⁹:q̃ aliquo fine clausunt modica sunt t p trãsactis habẽda. Nec tm̃ breuis:sz q̃si breuissima est vita homis: Unde addit: i Et custodia i nocte.i.mille anni sũt sic custodia in nocte. Diuidit nox in quatuor custodijs:quaꝝ q̃libet ꝓtinet tres horas artificiales:qꝛ in bellis antiq⁹ diuidebat nox p q̃tuor custodias. Primo vigilabãt pueri:Secũdo adolescẽtes:Tertio iuuenes:Quarto senes. Est q̃ sensus: Mille anni sunt ante oculos tuos:sic custodia noctis/q̃ cito elabit. Unde em̃ hõ dormit/parũ durat ei q̃rta ps noctis: Unde t addit: l Quę p nihilo habent eorũ anni erũt. Qd sic legit: Anni hois/erũt eoꝝ.i.de numero eoꝝ:q̃ p nihilo habent: vt paruus somn⁹. Quũ em̃ hõ parum dormiuit t euigilat:tũc videt ei q̃ nihil dormierit. Et vere p nihilo erũt:eo q̃/ m Mane.s.pueritię: n Trãseat sicut herba/quę euulsa/cito arescit. o Mane/iuuẽtutis: p Floreat t trãseat.i.sic flos trãseat/q̃ supueniente pruina arescit t deficit. r Uespe/frigidę senectutis: s Decidat/in mortẽ. t Induret/in cadauer. v Et arescat/in puluerẽ. Tertia causa est inflicta necessitas moriẽdi: de qua addit: x Quia defecimus.i.in hũc defectũ incidim⁹. y In ira tua.i.in vindicta quã nobis infers:q̃ videris nobis iratus.s.in necessitate moriẽdi:p̃m sententiã dicẽtis/Gen.ij.c. Quacũq̃ die comederis ex eo/morte morieris. Quarta cã ẽ met⁹ mortis. Unde subiũgit: z Et i furore tuo turbati sum⁹.i.in executiõe illi⁹ sentẽtię:q̃n recogitam⁹/p̃cipue quõ tu appares irat⁹: t q̃si furiosus aiab⁹ pctõꝝ egrediẽtib⁹ de corpib⁹. Et cũ hoc t ipsa memoria mortis horribilis est t hoiem turbat:qꝛ naturaliter viuere appetit. Unde dñs dixit petro: Ali⁹ te cinget t ducet quo tu nõ vis: Hoc aũt dixit/significãs q̃ morte clarificatur⁹ esset eũ: Joh.xxi.f. Et ipse dñs p̃uidens mortẽ sibi imminere/dixit/Matth.xxvj.d. Tristis est aia mea vsq̃ ad mortẽ. Et qꝛ tã horribilis est mors/videt infligi a deo/ nõ tã irato q̃ furioso: Unde dicit: In furore tuo turbati sum⁹. Quita est multiplex pęna quã dominus parauit peccatoribus. Unde dicit:

Ps.4.

a hõminem in hũmilitatem: et
b dixisti cõuertimini filij hõmi
c num. Quoniam mille anni
d ante oculos tuos: tanq̃ dies
e hesterna quę p̃terijt. Et cũ
f stodia in nocte: quę pro ni
g hilo habent eorũ anni erũt.
h Mane sicut herba trãseat/
i mane floreat t trãseat: vespe
k decidat indũret et arescat. v
l Quia defecim⁹ in ira tua: et
m in furore tuo turbati sumus.

Al. sicut vigilia

Al. †ptranseat †Ouidius.i. Metamorp̃h.

Al. †idurescat

Al. †idignatiõe tua cõturbati

Ps.122.

Filij hoim: Hõem fact⁹ ẽ rect⁹ vt ad deũ tendat. Unde dixit qdã: Os hoi sublime dedit cęlũq̃ videre. Eccs.vij.d. Hoc i ueni qd fecerit de⁹ hominẽ rectũ. Propt̃ h dicit: Cõuertimi filij hoiz/nõ pecoꝝ. Hęc aũt cõuersio dz fieri sine dilatiõe: ꝓpt duo ꝓncipalia. Primũ ẽ:qꝛ si hõ i tota vita sua seruiret deo:adhuc nihil eẽt respectu eternitatis/i q̃ remunerabit. Et h notat cũ subiũgit: f Quũ mille ãni:etiã si tã diu viueret hõ t tibi fuiret: g Aũ oculos tuos/q̃ eterna videt/Sũt/ h Tãq̃ dies hesterna q̃ p̃terijt: Et tãq̃ custodia i nocte:q̃ p nihilo habent eoꝝ ãni erũt:p̃m qd.s.expositũ est. Secũdũ ẽ incertitudo mortis/q̃ notat/cũ addit: m Mane sic herba trãseat ꝛc. Uel sic: c Dixisti cõuertimi:quũ mille ãni ꝛc.q.d.iõ monuisti vt pueritert:qꝛ tu sciebas affectũ eoꝝ ad pctm̃. Et ita bñ scis qd facere appetãt:sic qd iã aũ fecerint. Si q̃rat a pctore:qd facies cras: Ridebit: Sic die hesterna. Quid fecisti die hesterna: Comedi/bibi/lusi/dormiui/garriui:t hmõi. Et qd facies p⁹ cras: Sil'r. Et qd vsq̃ ad mille ãnos si viueres: Sil'r. Hoc q̃ totũ ẽ aũ oculos/dñi/tãq̃ dies hesterna q̃ p̃terijt:qꝛ ipse videt affectũ inkmiabilẽ peccãdi:t cõpropoꝛtionabit pęnã: Et eũ q̃ peccat i suo eterno/de⁹ punit i suo eterno: Unde ne sic peccẽt/dicit: Cõuertimi ꝛc. Itẽ iõ monet ad puersionẽ:qꝛ videt vitã pctoꝝ breuẽ eẽ t iutilẽ. De breuitate dicit: i Et custodia i nocte:sic iã expositũ ẽ. Et i alio sẽsu: Tãq̃ custodia.i.tuguriũ qd cito deficit.s.umbraculũ custodũ. Esa.j.c. Dereliquet sic umbraculũ i vinea:t sic tuguriũ i cucumerario. k In nocte/posita.i.i morte:qꝛ q̃cito icipit hõ viuere/incipit mori. Seneca. Fallimur q̃ mortẽ q̃si futurã expectam⁹. Quicqd em̃ vitę retroactũ ẽ/mors tenet. De iutilitate dicit: l Quę p nihilo habent eoꝝ anni erũt. Job.vij.a. Ego habui mẽses vacuos. Mẽses/Ecce breuitas. Uacuos/Ecce inutilitas. Jaco.iiij.d. Quę est em̃ vita vra: vapor/Ecce iutilitas: Ad modicũ parẽs/Ecce breuitas. Et ꝓ vtroq̃ etiã h subiũgit: m Mane sicut herba trãseat ꝛc. Mane trãseat/Ecce breuitas: Sic herba/Ecce iutilitas. Herba em̃ iutilis ẽ sine fructu. Judicis.vj.a. Sic erãt i herb cũcta vastabãt. Et posset aliq̃s dicere: nõ est ibi tm̃ herba/imo flos ex q̃ fruct⁹ sequit: Unde addit q nõ ẽ ver⁹ flos/dicẽs: o Mane floreat.i.i vita ista. Post florẽ aũt nõ fructũ faciat:sz q Et trãseat/qꝛ florẽs trãsit. Unde Hiere.xlviij.b.dixit dñs: Date florẽ moab qꝛ florẽs egrediet. Esa.xviij.c. Unde messe tot⁹ efflorauit: et imatura pfectio germinauit. Ita erit i mane:sed qd i vespe subdit: r Uespe.i.in morte. s Decidat: deorsũ cadat in infernũ q̃ pus florẽs i mũdo sursũ ascẽdere p supbiã nitebat: p̃m istã sniaz: Qui se exaltat hũiliabit: Luc.xiiij.c. t Indurat/tormẽta: p̃m qd gallice dz idurare/endurer.i.pati. v Et arescat/in igne gehẽnali. Hęc oia iuenim⁹ cõpleta in diuite epulone: Luc.xvj.e.q̃ primo florauit in mũdo: Erat em̃ diues t induebat purpura t bysso: t epulabat q̃tidie splẽdide. Sed tm̃ trãsijt/sic dz ei ibidẽ: Recepisti bona i vita tua: t lacar⁹ sil'r mala: nũc aũt hic cõsolat: tu vero cruciaris. Uespe decidit: qꝛ mortu⁹ est inq̃t diues t sepult⁹ in inferno. Indurauit t aruit. Unde ad refrigeriũ petijt guttã aquę: qꝛ crucior inq̃t in hac flãma. Et i pson aliũ/subiũgit: x Quia defecim⁹ i ira tua: id ẽ nõ possum⁹ eã portare. Quis em̃ poterit habitare cũ ardoribus sempiternis: sicut dz Esa.xxxiij.b. Tm̃ deficiẽtes oportet eã ferre: t deficiẽtes deficere nõ possũt: t defect⁹ deficere nescit. z Et in furore tuo: id est in recordatiõe furoris tui. a Turbati sumus. Ps. Tũc loquet ad eos in ira sua ꝛc.

Ps.2.

Dor diuidit in quatuor custodias

Doraliter

Aliter

b In hũilitatẽ.i.i despationẽ q̃ hũiliat t deijcit hoiez intantũ q̃ nõ audet faciẽ leuare ad dei misericõiã attẽdẽdã. Unde dixit cain/Gen.iiij.b. Maior ẽ iniqtas mea/ecce hũiliatio: q̃ vt veniã merear/ecce q̃ nõ respicit dei misericõiã. De q̃ beat⁹ Bern. Maior ẽ christi pietas q̃ q̃uis iniqtas.

a hoiem/ad imaginẽ tuã factũ. b In hũilitatẽ.i.i vilificationẽ pcti:ꝓ q̃ Prouer.xv.d. Miseros fac ꝓpl'os pctm̃. Hiere.ij.g. Q̃ vilis facta es nimis iterãs vias tuas. De hac auersiõe/ Prouer.j.d. Auersio puuloꝝ inkficiet eos. Hiere.ij.d. Arguet te malitia tua t auersio tua increpabit te. c Et dixisti.i.huic petitiõi rndisti. d Cõuertimi.q.d.si vult⁹ q̃ nõ auertã: cõuertimi. Zach.j. Cõuertimi ad me t ego cõuertar ad vos. Et dicit: Cõuertimi.i. sil' vertimi/intellectu piter t affectu. Hi sũt duo oculi q̃ sil' debent deũ intueri: Sic est de oculis corpis:qꝛ sp acies amboꝝ ad idẽ dirigit. Alti aũt sũt q̃ nõ puertunt ita:sz oculũ sinistrũ.s.itellectũ ꝓtũt ad cęlũ p studiũ:oculũ aũt dextr.s.affectũ figũt i trã p desideriũ. Hi fęd⁹ iniekt cũ naas ãmonite.i.cũ diabolo/q̃ oculos dextros eruit eis ꝓ capite christo.j.Regl.xi.a. Mõ sic fecerat dauid q̃ dicebat: Ad te leuaui oculos meos.s.ambos:q̃ hitas in cęlis.

* Reg'.ij.d.dixit salomõ: Pete m̃ mi:neq̃ em̃ ẽ fas vt auertã faciẽ tuã.

* Posuisti iniqtates

* Posuisti iniqui.

a Posuisti iniqtates nostras in cōspectu tuo.i.tu bene notas eas: vt ppter eas nos punias. Job.xj.b. Videns iniquitatē/nōne cōsiderat? Sexta causa ē manifestatio ipsius pęnę. Unde addit: b Sęculū nostrū.i. vitā ⁊ actus nostros puos: supple posuisti/ c In illumiatiōe vultus tui.i. in aperto p vultum.i.per iram tuam.

Sic sumit in Ps.vbi dicit: Vultus aūt domini sup faciētes mala vt pdat de terra memoriā eorū. Tūc aūt in aperto ponunt peccata/quādo vindicant aperte. Septima est ignorātia eorum q̄ circa deū sunt. Unde subiūgit: d Quoniā omns dies nostri.i.cognitiōes nostrę: e Defecerunt: vt nō illuminent ad cognoscēdū supna. Uel sic: Dies nostri/ad litterā/defecerūt.i.abbreuiati sunt ppter peccatū. Ante em̄ diluuiū prolixior erat vita hoīm q̄ post diluuiū. Et vnde hoc sit/ subdit dicens: f Et in ira tua/quā habes ex peccato p̄mi patris nostri: g Defecimus: p̄dicto modo. Octaua causa est mūdana occupatio: de qua dicit: h Anni nostri sicut aranea meditabunt.i.sunt q̄si meditatio quę cito euanescit: et sicut aranea quę inaniter laborat. Uel sic vt legatur passiue: meditabunt.i.reputabunt/sicut aranea: qr laboriosi sūt ⁊ tamē inutiles et vani. Aranea em̄ multū laborat: ⁊ totam se euiscerat vt faciat telam qua dolose capiat muscas. Esa.lix.a. Telas araneę texuerūt. Et post pauca: Opera eorum opera inutilia. Postea determinat spacium vitę hominis/ dicens:

Dies annorū

Moraliter * a Posuisti iniquitates nostras in ꝓspectu tuo: sęculū nostrū in illumiatiōe vult⁹ tui.q.d.hoc fecisti: qr tu nō es oblitus malorꝫ quę fecimus. Hoc bñ pcipient tunc mali qui modo ita audacter peccāt/ac si de⁹ cęcus esset vel obliuiosus. Unde Eccl.xxiij.c. Non fatigabit trāsgrediens vsq̄ in finē. Dis hō qui trāsgredit lectū suū cōtemnēs in animā suā/ ⁊ dicēs: Quis me videt/tenebrę circūdāt me/parietes cooperiūt me: ⁊ nemo circūspicit me: quē vereor/delictorū meorum non memorabit altissimus: ⁊ non intelligit/ quoniā omnia videt oculus illius. Et postea addit: Et nō cognouit quoniā oculi domini sunt multo plus lucidiores sup solem/ circūspiciētes omnes vias hominū ⁊ pfundū abyssi ⁊ hominū corda intuētes in abscōditas partes. Et possit aliquis quęrere a malis: si deus posuit iniquitates nostras in cōspectu suo: quare similit bona nr̄a non posuit? Ad hoc respōdet q̄d sequit: d Quoniā omnes dies nostri defecerūt.q.d. nullū bonū fecimus in vita nr̄a. Hoc est q̄d supra dictū est: Quę p nihilo habent eorum anni erūt. Non defecerūt dies sanctorꝫ q̄ mortui sūt pleni dierum. Gen.xxv.a.de abraam. Job.vlt.d.

Ps.77. Sed de malis dicit hic ⁊ alibi in Ps. Defecerunt in vanitate dies eorum. Prouerb.v.b. Ne des alienis honorem tuū: et annos tuos crudeli: ne forte impleant extranei viribꝫ tuis ⁊c. Et dicit/omnes/ vt plenius respondeat p̄cedenti quęstioni. Ecclesiastes.xvj.a. Ecce tempus tuū/ tempus amantiū.q.d. totū tempꝫ tuū cōsumpsisti in amore mūdi ⁊ carnis: ⁊ in vano gaudio: sicut cicada quę tota estate cantibus vacat: ⁊ perit in hyeme: quia non laborauit cū formica. Prouerb.vj.a. Uade ad formicā o piger.q.d.nō ad cicadam. Adhuc posset aliquis dicere: Qualis ergo est deus noster qui nos videbat ita errare ⁊ non corrigebat? Ad q̄d etiā bene respōdet quod sequit: q̄ dicunt ad dominū: f Et in ira tua defecimꝫ.q.d. domine tu iratus es nobis ppter peccata nostra et flagellasti nos: sed nō correximus nos: sed in ira tua defecimus/ murmurando/impatiēter sustinendo/a peccatis nō cessando. Hiere.v.a. Percussisti eos ⁊ nō doluerūt: attriuisti eos ⁊ renuerūt accipe disciplinam. Prouerb.iij.b. Ne deficias cū ab eo corriperis. Hieb.vij.b. Irā dñi portabo.i. nō deficiā in ea/qm̄ peccaui ei. Multi ergo deficiūt in ira: sed plures in misericordia: quia

a Posuisti iniqtates nr̄as in
b cōspectu tuo: sęculū nostrū
c in illūmiatiōe vultꝫ tui. Qm̄
d oēs dies nostri defecerūt: et
e i ira tua defecimꝫ. Anni nō-
f stri sicut aranea meditabūt:
g
h

Ps.33.

inde peiores fiūt. Esa.xxvj.b. Misereamur impio ⁊ nō discet facere iusticiā. Hester.xvj.a. Multi bonitate principū et honore qui in eos collatus est abusi sunt in supbia. Itē quidam in ira sua bene deficiūt.s. a malo: qr inter flagella corrigunt: sicut Paulꝫ Act.ix.a.qui dixit: Domine quid me vis facere. Et notandū q̄ multiplex est defectꝫ.s.animę/corporis/ ⁊ possessionis.. Et quibet istorꝫ multiplex est.

- Est defectus
  - Aię
    - In sciētia. Osee.iiij.a. Nō est sciētia dei in terra.i.in anima amāte terrena.
    - In iocūditate. Baruch.ij.e. Auferā a vobis vocem iocūditatis.
    - In cōpassione. Ps. Defectio tenuit me p pctōribꝫ dereliquētibꝫ legē tuā. Amos.vj.b. Nihil cōpatiebāt sup ꝓtritiōe ioseph. Ps.118.
    - In studio. Hiere.vj.c. Omēs auaricię studēt.
    - In gratuit/
      - Pęnitētia
        - Cōtritione
        - Cōfessiōe
        - Satisfactiōe
      - Iustiçia
      - Gloria
      - Lachrym
      - Ieiunio.
      - Laude vt
      - Elemosyn
      - Cōpassio
  - Ecci.xj.b. Deficiēs virtute ⁊c. Eccs.ix.b. Oleū de capite tuo non deficiat.
  - Corpis
    - In vita. Gen.xxv.b. Ismael deficiens mortuus est.
    - In decore. Jaco.j.b. Decor vultꝫ eius
    - In robore. j. Regl.xiiij.d. De/ (deprīt. fecerat autē ꝓplus. Daniel.x.d. Nihil remāsit in me viriū.
    - In sensibus. ij. Regl.xix.f. Nūquid vigent hodie sensus mei ⁊c.
    - In sanitate. Eccl.xxx.c. Melꝫ ē corpꝫ validū q̄ cēsus immēsus.
    - In cibis. Numeri.xxj.b. Deest panis: nō sunt aquę.
  - Possessionis
    - In domibus. j. Corl.xj.e. Nūquid domos nō habetis?
    - In sepulchris. ij. Machab.v.b. Insepultus abijcitur.
    - In stipēdijs. j. Machab.iij.d. Timuit ne nō haberet ⁊ semel ⁊ bis i sumptꝫ ⁊ donatiua q̄ dederat ei larga manu.
    - In pecoribus. Gen.xlvij.d. Simul et pecora defecerunt.
    - In terre nascētibꝫ. Thren.ij.d. Ubi est triticū ⁊ vinū ⁊c.

Ut autē nō deficeremꝫ in ira/ sed corrigeremur: deberemꝫ cogitare de vita nr̄a q̄ inutilis ⁊ qualis vsq̄ nūc fuerit. Uū bene subiūgit: h Anni nr̄i sicut aranea meditabunt/passiue. Debet em̄ hō meditari q̄ anni sui fuerunt vt anni araneę: quę

- Aranea
  - Facit telam subtilē ⁊ inutilē: sic astutia mūdi. Esa.xix.b. Cōfundent qui operabant linū/ plectētes ⁊ texentes subtilia.
  - Sese euiscerat: sic isti. Eccl.x.b. Nihil ē iniquꝫ q̄ amare pecuniā: Hic em̄ i vita sua pijcit intima sua
  - Multū laborat ⁊ cito dissipat opus suū: sic in tali homie. Job.viij.c. Sic tela araneaꝫ fiducia eiꝫ.
  - Texit telā suā in angulis nō in plano: ⁊ isti p fraudes machināt. Sophj.j.d. Dies tubę ⁊ clāgoris sup ciuitates munitas et angulos excelsos.i. homines angulosos.
  - Texit in horis vesptinis: sic isti. Job.iij.c. Qui male agit/odit lucem. Ephj.v.c. Molite cōicare operibꝫ tenebraꝫ: q̄ i abscōdito fiūt ab eis turpe
  - In domibꝫ desertis opat: sic illi q̄ deserti sūt a deo/pleni sūt hmōi occupatiōibꝫ inutilibus. Esa.v.c. Domus multę desertę erūt. (est dicere.
  - Tabescit cū tela sua rumpit: sic tales. Ps. Et tabescere fecisti sicut araneā animā eius. Ps.38.
  - Eius tela cito rumpit: sic vita istorū. Esa.xxxviij.c. Dū adhuc ordirer succidit me.
  - Itē rupta non resui pōt: sic post mortē nō possunt

* facere pęnitentiā

a Dies annoꝝ nr̃oꝝ: supple cõplebunt: b In ipis septuaginta ãnis. Vl' ꝑm aliã litterã g̃ habet/ anni: sic legit: In ipsis. s. dieb⁹/ annoꝝ nr̃oꝝ: sũt/ septuaginta anni: q̃ tpis spatio mõ aliq̃ viuẽtes/ dicunt lõgeui. Sz nõ/ ne pl⁹ q̃ñq̃ viuũt hoies: Ita: qz q̃ñq̃ vsq̃ ad octoginta annos viuũt: ꝛ aliq̃s vl/ res habere pñt: ꝗ vl/ tra hoc spaciũ viuere in potẽtia ꝛ virib⁹ cor/ por. vix aut nũq̃ pos/ sũt mõ. Hoc est qõ se quit: c Si aũt in potẽtatib⁹ octogi/ ta anni. Si octogin/ ta anni fuerint eis in potentatibus. i. in aliqua virtute ꝛ fortitudine corpis: d Et ampli⁹ eoꝝ. i. qõ ampli⁹ fuerit: ꝛ q̃ vltra octoginta annos vixerint: e Laboꝝ et doloꝝ. i. erit i laboꝛe ꝛ doloꝛe: qz nõ est vita/ ꝗ languoꝝ in tãto senio. Positę sũt g̃ causę q̃re clamat ad dñm. s. diuersę miserię humani generis: Cõseq̃nt aũt ponit q̃tuor causas q̃re hõ ẽ positus a dño i his miseriis. Prima est domitatio. s. vt hõ domet: De q̃ dicit: f Qm̃ supuenit ꝛc̃. q. d. q̃dicta nobis infers ꝓpt b: qm̃ supuenit mansuetudo. i. vt nos mansuetos facias. Et vocat mãsuetudinẽ domitationẽ: sic i Tobie: Hõ est aĩal mansuetũ natura. i. domesticũ vel domabile. Hęc aũt domitatio fit p miserias ꝛ flagella: q̃ hoi infligũtur. Vñ dicit Job. vj. a. Sagittę dñi in me sũt: q̃rũ idigna/ tio ebibit spm̃ meũ. Istę sagittę dñi/ sũt flagella q̃ spm̃ hois. i. idignationẽ ꝛ supbiã eis ebibũt. Scda causa ẽ correptio: Vñ dic̃: g Et corripiemur. Job. v. c. Btus hõ qui corripit a dño. Tertia causa/ ẽ cognitio dei: Vñ addit: h Quis nouit potestatẽ irę tuę: q. d. null⁹ nisi flagellat⁹. Esa. xxviij. e. Tm̃modo sola vexatio dabit itellectũ auditui. Quarta causa est vt homo timeat: Vñ addit: i Et prę timore tuo iram tuã dinumerare: q. d. ò gehenna nõ audemus dinumerare. i. cogitare p timore: Horrore em̃ p/ cutimur/ loquẽdo de gehenna.

Alt. tanni

Alt. plurimũ

a diẽs annorũ nostroꝝ i ipsis
b septũaginta †annis. Si aũtẽ
c in potentatibus octoginta
d anni: ꝛ †ãpliusꝰ eoꝝ laboꝝ ꝛ
e dolor. Quoniam superue/
g nit mansuetudo: ꝛ cõripie/
h mur. Quis nouit potesta/
i tẽ irę tuę: †ꝛ prę timore tuo
k irã tuam dinumerare: Dex/
l teram tuã † sic notam fac:

Doraliter * facere pęnitentiã. Job. vij. d. Dies mei velocⁿ trãsierũt q̃ a texente tela succidit: ꝛ ꝓsũpti sũt absq̃ vlla spe. Debem⁹ etiã cogitare q̃ dñs oia facta nũerat: dũ in hac vita viuim⁹. Vñ addit: a Dies annoꝝ nr̃oꝝ: supple a dño diligenẽ cõputanẽ. Tob. ix. b. Scis em̃ ipse qm̃ numerat dies pater me⁹. Et b facit/ b In ipis septuaginta annis. Per septuaginta annos in q̃b⁹ filij isrl̃ captiuitatẽ sustinuerũt/ qz deũ offenderãt: significat tps pęnitẽtię. s. vita nr̃a: in q̃ dñs numerat dies quõ nos expendim⁹ tps. Prouerb. v. d. Respicit dñs vias hoĩs: ꝛ oẽs gressus illius ꝓsiderat. Quia ꝗ o st multi q̃ b tps male expẽdũt: sic ò: Job. xxiiij. d. Dedit illi dñs locũ pęnitẽtię: ꝛ ipe abutit eo i supbiã. Vt eos reuocet ad pęnitentiã/ bñ sbiũgit: c Si aũt i potẽtatib⁹ octoginta anni. i. si denẽ hoĩ etiã octoginta anni: vt sit in potẽtatibus. i. honoribus mũdanis: d Et ampli⁹ eoꝝ ũ laboꝝ et doloꝝ. i. in infinitũ ampli⁹ oportebit eos esse i laboꝛe ꝛ doloꝛe ęterno: respectu cui⁹ tota vita nr̃a nõ est nisi instãs vl' momentũ. Eccl̃j. x. b. Omnis potentat⁹ vita breuis. Job. xxj. b. Ducũt i bonis dies suos: ꝛ in pũcto ad inferna descẽdũt. Job. xx. a. Gaudiũ hypocritę adinstar pũcti. Et dicit pluralit/ In potentatib⁹: nõ in vno: qz ꝑmo fit hõ canonic⁹: scõdo archidiacon⁹: tertio eps: q̃rto legat⁹ ꝛc̃. Potentat⁹ etiã plures habet/ q̃ habet plures p̃bendas vel bñficia/ vel psonat⁹: Nullus tũ hodie/ vl' paucissimi habẽt istos potẽtatus octoginta annis: sed amplius eoꝝ laboꝝ ꝛ doloꝝ. Quid em̃ sũt octoginta anni respectu ęternitatis ꝛ ꝓpetuitatis pęnaꝝ: in q̃bus erit/ laboꝝ/ corporis: et doloꝝ/ cordis/ amplius/ q̃ fuerit ꝓsperitas: Momẽtaneũ em̃ est qõ delectat: ęternũ qõ cruciat: Ubi potẽtes potenẽ tormẽta patiẽtur: Sap. vj. a. Esa. l. d. In doloribus dormietis. Propt b signanẽ dic̃/ eoꝝũ. s. potẽtũ/ est/ laboꝝ et doloꝝ: q̃ eos expectat: nõ pauperũ ꝛ humiliũ. Vñ ibi Sap. vj. a. p̃cedit: Exiguo ꝓcedit miscdia. Vñ ꝛ b bñ sequit: f Qm̃ supuenit mansuetudo. s. dei miscdia: g Et corripiemur: nos paupes ꝛ hũiles. Illa aũt miscdia vel mãsuetudo/ est dñi p/ sens flagellatio. Vñ. ij. Machab. vj. c. dic̃: Obsecro eos q̃ hũc librũ lecturi sũt: ne abhorrescãt ꝓpt aduersos casus: ꝗ reputẽt ea q̃ acciderũt: nõ ad iteritũ/ ꝗ ad correctionẽ generis esse nr̃i: Etem̃ multo tpe nõ sinere pctõrib⁹ ex sentẽtia agere/ ꝗ statim vltiões adhibere/ magni bñficij est indiciũ ꝛc̃. Et post pauca: Propt qõ nũq̃ q̃dẽ a nobis miscdiaz suã amouẽs/ corripiẽs ꝓ o in aduersis ꝓpl'm suũ nõ derelinq̃t. Prouer. iij. b. Disciplinã dñi fili mi ne abijcias: neq̃ deficias cũ ab eo corriperis: quẽ em̃ diligit dñs/ corripit. Hoc etiã qõ b dr: Qm̃ supuenit mãsuetudo et corripiemur: ẽ ꝗ duros ꝛ austeros p̃latos ꝛ correptores: Deli⁹ em̃ corripit ꝛ corrept⁹ corrigit hõ i spũ lenitatis: Gal. vj. a. q̃ i spũ ardoris. iij. Regis. xix. b. Spirit⁹ grãdis ꝛ fortis subuertẽs mõtes ꝛ ꝓterẽs petras añ dñm/ nõ i spũ dñs: ꝛ p⁹ spm̃ cõmotio/ nõ i cõmotiõe dñs: ꝛ p⁹ cõmotionẽ ignis/ nõ in igne dñs: ꝛ p⁹ ignẽ sibil⁹ aure tenuis/ ꝛ ibi dñs. Per spm̃ i † mõtib⁹/ cõminatio ꝛ obiurgatio itelligitur: q̃ mẽtes magnas subuertit. Eccl̃j. xxj. a. Obiurgatio et iniurię annullabũt substantiã. i. virtutes aię. Itẽ p cõmotionẽ terrę/ mutatio statutoꝝ: qz terra stat: ꝛ statutũ a stando dicit. Esa. xxiiij. a. Mutauerũt ius: dissipauerũt fęd⁹ sempiternũ. Itẽ p ignẽ q̃ ꝓgregat homogenia. s. res sui generis. i. hoĩes suę natiõis/ vl' sibi fauẽtes/ accęptio psonaꝝ. Cũ autẽ corripiunt sic hoĩes ꝛ nõ se corrigũt: duę pñt subesse causę. s. vel qz obstinati sũt/ p desperationẽ: vel qz nimis securi/ p p̃sũptionẽ. Cõtra q̃ duo ponit. s. dei miscdiaz: ꝛ dei irã. Vñ dic̃: h Quis nouit potestatẽ irę tuę. i. miscdiaz: q̃ est potestas irę dei: qz p̃ est ei q̃si maior. Eccl̃j. ij. d. Scõm magnitudinẽ ei⁹/ sic ꝛ miscdia illi⁹ cũ ipso est. Ps. Miserationes ei⁹ sup oia opa ei⁹. Jacob. ij. c. Superexaltat misericordia iudiciũ. Hęc aũt miscdia tãta ẽ/ q̃ q̃rit: Quis nouit eã: q. d. nullus nouit eã quãta sit: maior est em̃ q̃ exptus vnq̃ fuerit vl/ lus hõ. Vñ Bernũ. Maior est christi pietas: q̃ q̃uis iniqtas. Hoc est q̃ ꝓtra desperãtes. Subiũgit aũt ꝓtra pręsumẽtes: i Et p timore tuo iram tuã dinumerare: q. d. tãta erit ira dei in malis: q̃ p timore nõ poterit numerari/ nec estimari: sic magn⁹ thesaur⁹: De q̃ Ro. ij. a. Tu aũt ꝓm duritiã tuã ꝛ impęnitẽs cor thesauriças tibi irã in die irę ꝛc̃. Itẽ sic fluctus maris q̃ nũerari nõ pñt. Job. xxxj. c. Semp q̃si tumẽtes sup me fluct⁹ timui deũ: ꝛ põdus ei⁹ ferre nõ potui. Ibi Glo. Qui extremi iudicij aduentũ itenta mẽte ꝓsiderat: pfecto videt/ qz tãtus pauor iminet: quãtũ nõ solũ tũc videre/ ꝗ ꝛ nũc pręuidere ꝓtimescit. Itẽ ira dei in numerũ cadit innumerabilẽ: qz inumeri sũt pctõres q̃s ꝓmit. Indigni etiã sũt numero oẽs mali. Eccl̃j. xix. a. Putredo ꝛ ꝗmes hęreditabũt eũ. Et infra. Tollet de nũero aĩa ei⁹. Ecclesiastic. xiij. b. In medio ꝓpli mei nõ erũt: ꝛ in scptura dom⁹ israel nõ scribent. Apoc. vij. a. Audiui nũerũ signatoꝝ ꝛc̃. Job. xxj. d. Post se omnẽ hoĩez trahet: ꝛ añ se inumerabiles. k Dexterã tuã ꝛc̃. Tertia pars: vbi orat ꝛ affirmat liberationẽ. Liberat aũt hõ a p̃dict̃ miseriis p̃cipue p tria q̃ notant hic. Primũ est ostẽsio rectę vię paradisi. i. manifestatio siue cognitio christi: q̃ est via. Joh. xiiij. a. Ego sũ via/ veritas ꝛ vita: De b dic̃: Dexterã tuã. i. christũ: l Sic notã fac. Sic. i. ꝗ sicut ego nõ

Alt. taut

Alt. †dñe

Alt. †nobis

Alt. †naribus

Tertia pars

Doraliter

Potest totũ moralit exponi: k Dexterã tuam sic notã fac. Dextera dei/ est glia ęterna. Prouerb. iij. b. Lõgitudo dierũ i dextera illi⁹. Si hęc nota fieret hoib⁹: nõ q̃rerẽt glias caducã ꝛ ianẽ. Qualit aũt cogscit: l Sic. i. p modũ similitudinis diuinę: q̃ sil'es ei erim⁹: sic dic̃. j. Joh. iij. a. In p̃senti etiã ei assimilamur/ si eũ p modulo nr̃o i ꝗtutib⁹ ꝛ opibus imitari studem⁹: sic dicit Matth. v. g. Estote pfecti sicꝛ pater vester cęlest. pfect⁹ est. Sz multi mutãt hãc similitudinẽ/ ꝛ sumunt

Ps. 144.

* facere pęnitentiã

D * nẽ/ ꝛ sumunt

sicut ego nō audeo petere. i. vt sit hō. Exo. xxxiij. d. Ostēde mihi temetipsū. Jā deū viderat: sed alīt videre ḡrebat: Sic etiā in sacramento videm⁹ mō christū: sed adhuc aliā ḡrim⁹ visionē. Secūdū est ostēsio ⁊ cognitio eoꝝ q̄ ad hāc viā ad/ducūt: Unde addit: a Et eruditos corde: supple fac no/tos. i. apostolos ⁊ san/ctos qui eruditi fuerī in corde potius q̄ in aure. Vel sic legatur: Dexterā tuam fac notā sic. Quō? Per ꝓdicationē. s. aplorū. Et hoc est: Et erudi tos corde. i. vt notū facias filiū tuū / ꝑmo notos fac apo/stolos / q̄s erudisti in corde: mittēs eis spm̄ sctm̄. De q̄ Joh. xvj. c. Cū venerit ille / docebit vos omnē veritatē. Eruditos / dico / nō in curiosis ⁊ inutilib⁹ q̄stionib⁹: sed / b In sapiētia / dei patris. s. in christo: q̄ est dei sapientia. De quo aplus. j. Cor. j. d. Nos p̄dicam⁹ christū dei virtutē ⁊ dei sapientiā. In hac sapiētia se ostēdit eruditū. In eadē. ij. a. dicēs: Nō iudicaui me scire aliq̄d inter vos: nisi christū iesum ⁊ hūc crucifixū. Tertiū ē mitigatio pēnē: Unde dicit: c Cō/uertere dne: vt. s. tu q̄ videris auertisse faciē a nobis / ita vehementer tribulatis: mitiges pēnā: et sic ꝓuersus videaris. d Uscq̄q̄. s. auersus eris a nobis. Alia lra hz: Cōuerte/re dne aliquātulū. q. d. mitiges tribulationē vt portare possim⁹: nō oīno auferas eā: qz vtile est nobis sp aliquātulū tribulari. Et allegat meritū dicēs: e Et deprecabilis esto. i. aptus depcari / vt cito exaudias: f Sup seruos tuos: Ecce meritū. Nūc ab his miserijs petijt liberari: cō/sequent ostēdit se esse exauditū: Exaudit enim de⁹ cū bona tri buit q̄ petunt. Sūt aūt duo status. s. p̄sens / q̄ est viator: et futur⁹ / q̄ est cōprehensor. Quātū ad hos duos oñdit se esse exauditū. Et ꝑmo quātū ad dignioꝛē / q̄ est cōprehēsor. Et oñdit tria bona q̄ ibi habebunt. Primū ē oīm bonoꝝ abun/dantia: Unde dicit: g Repleti sum⁹. i. replebimur: Pre/teritū ponit ꝓ futuro ꝓphetica certitudine: q̄ cert⁹ est se esse exauditū. b Mane. s. resurrectiōis. i Miscōia tua. i. bonis q̄ tu das ex miscōia: Unde dicit Bern. O felix nego/ciatio: q̄ ꝓ paruis magna: ꝓ pituris eterna rape: ⁊ deū ipsū mercedē habere. Secundū est letīcia: quā habebūt de videē/da christi humanitate: ⁊ b exterī⁹: Unde dicit: k Exulta/uim⁹. i. exultabim⁹. Tertiū ē letīcia: quā habebūt ō videēda christi diuinitate: Et b ē qd addit: l Et delectati sum⁹ Ps. 34. . i. delectabimur ī deo: Unde in Ps. Dia mea exultabit ī dno: ⁊ delectabit sup salutari suo. Ecce ista duo vltia. s. exultatio ⁊ delectatio. Et hoc: m In oibus dieb⁹ nris. i. in eternitate: vbi erūt dies ꝓtinui ⁊ nostri. Hic enim nō sunt nostri: ⁊ sollicitudinū ⁊ curarū. Postea ostēdit se esse exauditū / quātū ad statū p̄sentē: qz dedit dnis / nō solū patientiā: sed ⁊ letīciā in tribulationibus: Unde dicit: n Letati sumus pro diebus quibus nos humiliasti. q. d. in gaudio suscepimus tribulationes quē nos humiliauerunt: Unde dicit: Annis quibus

Al. †cōpeditos
Al. †quousq̄
De duplici statu
Moraliter
Ps. 81.

* nē / ⁊ sumūt similitudinē pctōꝝ. Ps. Facies pctōꝝ sumit. Ro. j. c. Dicētes se sapiētes esse / stulti facti sūt: ⁊ mutauerūt gloriā incoꝛruptibilis dei / in similitudinē imaginis coꝛruptibilis hoīs / ⁊ volucrū ⁊ q̄drupedū ⁊ serpentiū. Gria dei / est virilis aīa / siue virtus aīe. j. Cor. xj. b. Vir est imago ⁊ gria dei. i. spūs virilis opans. Hec mutat in similitudinē hoīs coꝛruptibilis. i. pctōꝝ: ⁊ volucrū. i. dēmonū supboꝝ: ⁊ q̄drupedū. i. luxuriosoꝝ: ⁊ serpentiū. i. auaroꝝ: q̄ pectore hērēt terre: ⁊ mādūcāt terrā / vel inuidoꝝ. Et si nō possum⁹ oīno eē sīles christo / q̄ penit⁹ fuit innocēs ⁊ sine macula: sim⁹ tm̄ sīles sctis: q̄ puri hoīes ⁊ coꝛruptibiles fuerūt sic ⁊ nos. Hoc est qd petit: a Et eruditos corde. i. sctos q̄ eruditi fuerūt: non tm̄ oꝛe vt sapientiā loqrenī: sed ⁊ corde: vt p charitatē iterī⁹ arderent. Istos inquā notos fac in nob. q. d. etsi nō possumus ī opib⁹ nris ⁊ ꝓuersatiōe nra dexterā. i. celestē ꝓuersationē repsentare: hoc saltē faciam⁹ vt vitā sctōrū quā in terra duxerūt repsente m⁹: sic monet apls Phil. iij. d. Imitatores mei estote frēs: ⁊ obseruate eos q̄ ita ābulāt sic habetis formā nostrā. b In sapia. Hoc pōt iungi ad illud: Eruditos / in sapiētia: Vel ad illud: Notos fac. s. in sapientia. i. in sapiēti vita: nō tm̄ in sciētia. Unde Jobes Chrysos. Sapia est nō eloq̄a dei scire: ⁊ fm eloq̄a dei viuere. Hec fuit sapia sctōrū: De q̄ Eccl. xliij. c. Sapiētia sctōrū narrēt ꝓpli. Hec est sapia desursū descēdēs: nō terrena / aīalis / diabolica: Jacob. iij. d. sed vt ibidē dicit: pudica / pacifica. Et sūt ibi sep tē q̄ sūt necessaria bonę vitę: ꝓtra septē vitia capitalia. Quia ꝯo oēs peccauim⁹ ⁊ sumētes facies peccatoꝝ: dei faciē a nob auertim⁹: necesse habem⁹ oꝛare / dicētes qd sequit: c Cōuertere dne / ad nos ꝑ grāz: sic cōuersus es ad petrū. Lucl. xxij. g. Cōuersus dns respexit petrū. d Uscq̄q̄. s. auersus eris. Huic q̄stiōi rndet Ps. Mō Ps. 17. quertar donec deficiāt. i. donec cessēt a pctō. Unde Malach. iij. b. Reuertimini ad me ⁊ ego reuertar ad vos / dicit dns exercituū. Dicit dns reuerti / qn̄ ꝑ̄ ꝑ̄ recessit. Osee. ix. c. Ue eis cū recessero ab eis. Propt̄ h oñdit iā se reuertētē / dicēs: e Et depcabil' esto sup seruos tuos. Nō dic / sup inimicos: ⁊ sup seruos. i. paratos fuire tibi / si velis eos recipe: Nō ē enim depcabil' sup eos q̄ ī malitia pseuerāt. Lucl. vj. g. Quid vocat⁹ me dne dne: ⁊ nō facitis q̄ dico? Thren. iij. e. Nos iniq̄ egim⁹ / ⁊ ad iracūdiā ꝓuocauim⁹ te: iccirco ieꝛoabil' es. ij. Habach. ix. c. Orabat aūt sceleste dnm: a q̄ n̄ esset miscōiaꝝ ꝓsecutur⁹. Nota q̄ hic q̄ tuo: petita. Primū ē eternoꝝ noticia: ibi: Dexterā tc. Secūdū / sctōꝝ imitatio: ibi: Et eruditos tc. Tertiū / redit⁹ dni p grāz ī pl'm suū: ibi: Cōuertere. Quartū / exauditio oīonū: ibi: Et depcabil' tc. Quia hec ī ꝑmitiua ecclia abūdauerūt: ideo bn̄ sequit: g Repleti sum⁹ mane. i. tpe ꝑmitiuoꝝ sctōꝝ: i Misericordia tua. Job. xxix. a. Quis mihi tribuat vt sim iuxē mēses ꝑstinos / fm dies q̄b⁹ de⁹ custodiebat me: qn̄ splēdebat lucerna et⁹ sup caput meū: ⁊ ad lumē et⁹ ambulabā ī tenebris: sic fui ī dieb⁹ adolescētię meę / qn̄ secreto de⁹ erat ī tabernacl'o meo tc. Sic pt mō deplorare semetipsā ecclia ⁊ ꝑmę religiones. Vel sic: g Repleti tc. Nō oꝛauerat / cōuertere ⁊ depcabil' esto: hic oñdit q̄ dns depcabilis ē / ⁊ exaudit oꝛonē seruoꝝ suoꝝ: qz postq̄ oꝛauim⁹ inq̄t: repleti sum⁹ mane. i. cito / miscōia tua. Ps. Aures et⁹ ī pces Ps. 33. eoꝝ. Esa. lxv. d. Adhuc illis loq̄ntib⁹ / ego exaudiā. Vel / Repleti sum⁹ miscōia tua mane. i. ī oꝛtu grę. Oꝛ enim dns dat ꝑmā grāz / pura miscōia est. Apoc. ij. g. Dabo illi stellā matutinā. i. ꝑmā grāz. Dabo inq̄t. q. d. nō merebīt eā. Vel / b Mane / pueritię: repleti sum⁹ tc. Hoc pūt dīe hi q̄s dns vocat ad religionē ī iuuētute sua. Thren. iij. d. Bonū est viro cū portauerit iugū ab adolescētia sua. Felix est q̄ cui dns dat lucē grę ī mane pueritię: Felicio: ꝯo si dat ei eiusdē grę plenitudo: ad quā plenitudinē recipiendā se ꝓparāt / q̄ ab oibus se euacuāt: relinquētes nō tm̄ suas diuitias / ⁊ etiā ꝓpas volūtates. Propt̄ h q̄ dic h: Repleti. Felicissim⁹ aūt est q̄ m̄ltos hz socios eiusdē grę ꝓticipes: Unde dicit pluralit: Repleti sum⁹. Ex h aūt sequit gaudiū ⁊ exultatio: Unde sequit k Exultauim⁹ / exterī⁹: l Et delectati sum⁹ / interī⁹. Eccl. ij. b. In oblectatiōe veniet vob miscōia. Ps. Ecce q̄ bonū ⁊ q̄ iocūdū tc. Ecce iq̄t / ad oculū. Zach. ix. c. Ps. 132. Exulta sat⁹ filia sīō: iubila filia hierlm. Sat⁹ iq̄t: ne q̄d min⁹: ne q̄d nimis / o ꝓtēplatiue ⁊ o actiue aīe: o religio / q̄ speculādo ⁊ studēdo ꝓtēplar: ⁊ p̄dicādo ⁊ hoīes recōciliando in agro actiōis exercer⁹. In oib⁹ aūt his necessaria ē pseuerātia: Unde addit: m In oib⁹ dieb⁹ nris. Phil. iij. a. Gaudete in dno sp. Duo aūt sūt in religiōe / maxime paupere / q̄ vident nō eē gaudij ⁊ mgror⁹. s. q̄ hō subdit⁹ est alteri⁹ volūtati: ⁊ q̄ exposit⁹ ē iedię ⁊ pauptati. Unde ꝓseqnt oñdit vir scrūs q̄ nō solū in his nō tristat / sed etiā nō dico tm̄ in his / sed de his ⁊ ꝑ his lętat: Dicit enim: n Letati sum⁹: tota ꝓgregatio. o Pro dieb⁹: nō tm̄ in dieb⁹: p Quib⁹ nos humiliasti: subijciens

Al. †ter
Al. †iocūd
Al. † Del.

* liasti: subijciens

a ¶ Annis quib⁹ vidimus mala. ſ. tribulationes. Po/
ſtea quaſi in duas ſpecies diuidit viatores/q̃ ſũt in hoc ſtatu
p̃ſenti: qz quidã ſũt in charitate: quidã extra. Illis autẽ q̃ in
charitate ſũt/duo petit: protectionẽ a malo: z eleuationẽ in/
tentiõis in bono. Primũ petit cũ dicit: c ¶ Reſpice i ſer/
uos tuos: vt eos p/
tegas. ſ. hoies ꝗrũ tu
ãs es/q̃ creaſti eos:
Vñ q̃ſi exponẽs z al/
legãs/ſibiũgit: d ¶ Et/
p̃ꝗid eſt: in opera
tua. Secũdum petit
cũ dicit: e ¶ Et diri/
ge/per rectã intẽtio/
nẽ ad eterna: f ¶ Filios eoꝝ. i. opa q̃ faciũt. Uel/ Fili/
os. i. imitatores eoꝝ dirige/vt p̃ficiãt. Illis ꝗo q̃ ſũt ex
charitatẽ/tria petit. ſ. gr̃az: cũ dicit: g ¶ Et ſit ſplẽdor dñi
dei nr̃i ſup noſ. i. grã nr̃as mẽtes illuminãs. Prouer. xx.
d. Lucerna dñi ſpiraculũ hoĩs: q̃ ĩueſtigat oĩa ſecreta vẽtrĩ.
Et dicit: Super nos: qz gratia q̃ deo facit gratos/in ſu
periori parte ratiõis pomit. Secũdo petit eis bonã opatio/
nẽ/cũ dicit: h ¶ Et opa manuũ noſtraꝝ dirige: vt. ſ.
creſcant z dirigant ad ẽterna: Hoc eſt q̃d addit: i ¶ Sup
nos. ſ. ad cẽleſtia. Tertio petit vinculũ charitatĩ: cũ dicit in
ſingulari numero: k ¶ Et opus manuũ noſtraꝝ diri/
ge. q. d. ita dirigas z multiplices opa noſtra: vt oĩa in radice
charitatĩ vniant z ſint vnũ. Vñ dicit Aug⁹ in regula cano/
nicoꝝ: Omnia opa vr̃a in vnũ fiant/maiori ſtudio z frequẽti/
ori alacritate/q̃ ſi vobis ſingulis faceretĩ ꝓpria. Hẽc expoſi/
tio ſatĩ mozalis eſt p̃ter q̃ in p̃mo ꝗſu.

Mt. tin

Mt. tone

Mozaliter * liaſti/ſubiẽciẽs alteri⁹ volũtati. Et p̃ꝗo/ a ¶ Annis
q̃bus vidim⁹/p experientiã: b ¶ Mala/pẽnẽ. ſ. paup/
tatẽ z laborẽ. Et vere ĩ his duobus eſt lẽtandũ. Primũ em̃
ſm̃ teſtimoniũ ſanctoꝝ/p̃cludit nobis viã inferni. Secundũ
ꝗo nos q̃ſi violent ducit ad gaudia paradiſi. De p̃mo em̃ di
cit b̃tus Berñ. Tolle ꝓpriã voluntatẽ z nõ erit infern⁹. Ps.
Bonũ mihi dñe qz humiliaſti me. Mõ em̃ deſcendẽt in in/
fernũ niſi q̃ p ſuperbiã z ꝓpriã voluntatẽ diuinẽ voluntati re
ſiſtunt. De ſecũdo dicit Greg⁹. Mala q̃ nos hic p̃mũt: ad
deũ nos ire cõpellũt. In cui⁹ rei expreſſionẽ dictũ eſt a dño
Lucĩ. xiiij. e. q̃ dixit p̃familias ſeruo ſuo: Exi cito ĩ plateas
z vicos ciuitatĩ: z paupes z debiles z cẽcos z claudos ĩtro/
duc huc. Et poſt: Exi ĩ vias z ſepes: z cõpelle ĩtrare/vt im/
pleat domus mea. Nos ꝗo quãtacũq̃ faciam⁹ p dño: ſem/
per debemus nos pctõres z inutiles ſeruos reputare/z ve/
niã petere: ſm q̃ dicit dñs Lucĩ. xvij. c. Cũ oĩnia bene fe/
ceritis: dicatis/ſerui inutiles ſumus. Job. ix. b. Si habuero
q̃ꝗiã iuſtũ: nõ reſpondebo: ſed meũ iudicẽ deprecabor. Jõ
bene ſubiungit oratio: c ¶ Reſpice/dñe/ in ſeruos tu/
os/oculo miſericordie: vt liberes eos a peccatis. Exo. iij. b.
Uidẽs vidi afflictionẽ ꝓpli mei in egypto: z deſcẽdi/vt libe/
rarẽ eũ de manibus egyptioꝝ. Sic reſpexit dñs petrũ Lucĩ.
xxij. g. vt ſupra dictũ eſt. Malos ꝗo z impẽnitẽtes reſpicit
dñs ocl'o iuſticie. Exo. xiiij. f. Reſpiciẽs dñs ſup caſtra egy/
ptiorũ: interfecit exercitũ eoꝝ. Itẽ bonos reſpicit dñs. i. re/
tro aſpicit/duobus modis: quibus petit hic reſpici/dicens:
Reſpice in ſeruos tuos. i. retro aſpice in eos. Primo/
vtrũ ſequant te a tergo. Multi em̃ volũt ire poſt eũ: in ãrũ
p̃ſona dicit Eſa. lix. c. Auerſi ſum⁹ ne irem⁹ poſt tergũ dñi.
Itẽ/Reſpice. i. retro aſpice eos vtrũ ſint gibboſi. Leuitĩ.
xxi. d. Si gibbus/ſi lippus z c̃. Dñs ſp habet oculos ad nos/
ſicut pater ad filios: ne aliq̃d turpe ſit in nobis. Sap̃. iiij. c.
Gratia dei z miſericordia eſt in ſanctos eius: z reſpectus in
electos illius. Et hoc debemus petere. Nec ſolũ hoc/ſ̃ etiã
vt ipſa bona opa reſpiciat/vtrũ ſint ſufficientia/z digna eo:
Vñ ſequit: d ¶ Et in opa tua: q̃. ſ. ſerui tui operant tibi/
nõ pharaoni/cui pctõres operant. Opus aũt dei/eſt ꝓuer/
ſio peccatoꝝ. Ps̃. Deus aũt rex noſter añ ſecula: opar⁹ eſt
ſalutẽ in medio terrẽ. i. Job. iij. b. In h̃ apparuit fili⁹ dei: vt
diſſoluat opa diaboli. i. pctã. Quicũq̃ em̃ peccat/opat di/
abolo vl'mũdo vl'carni. i. iimicĩ dei arma. Et adhuc apparet
q̃ ſint filij dei. ſ. illi q̃ hẽc opa diaboli diſſoluũt et deſtruũt/ĩ
ſe z in alijs. Sz hodie iſtud ſignũ in multis nõ apparet: ſ̃ ma
gis apparẽt in eis opa diaboli vl'mũdi vel carnis q̃ deſtru/
ctio eoꝝ: p̃cipue ĩ clericĩ: q̃ꝗ officiũ deberet eẽ illa deſtruere:
nũc in multis eoꝝ ſũt
manifeſta opa carnis:
ſicut dicit Gal'. v. d.
e ¶ Et dirige filios
eorũ. i. eos q̃s tibi p
euãgeliũ genuerũt. j.
Corĩ. iiij. d. In chri/
ſto ieſu p euangelium
ego vos genui. g ¶ Et
ſit ſplẽdor. Hoc vt ſup̃ expoſitũ eſt. Notãdũ aũt q̃ ĩ his
duob⁹ ꝗſib⁹ ſex petitiões vel oꝝones ꝓtinent p diuerſis gra
dibus eccl'ie. Vñ q̃libet die dicunt poſt p̃mã ab eccl'ia: vel a
religioſis in capitulo. Primo p p̃latis z p̃dicatoꝝib⁹/cũ ꝓr:
c ¶ Reſpice in ſeruos tuos: Ipſi em̃ ſpecialit̃ ſũt ſerui
dñi poſiti in miniſterio chriſti. j. Corĩ. iiij. a. Sic nos exiſti/
met hõ vt miniſtros chriſti: z diſpenſatores miniſterioꝝ dei.
Scõo p pace z ꝓcordia z charitate z vnitate in eccl'ia ꝓſer/
uanda/cũ dicit: d ¶ Et in opa tua: Hẽc em̃ ſũt opa dei
z chriſti. ij. Corĩ. v. d. Deꝰ erat in chriſto: mundũ recõciliãs
ſibi. Job. xi. g. Chriſt⁹ moriturꝰ erat p gẽte: et nõ tm̃ p gẽ/
te: ſ̃ vt filios dei q̃ erãt diſpſi ꝓgregaret ĩ vnũ. Hẽc opa dei
ꝗria ſt̃ opib⁹ diaboli: q̃ facit ſchiſmata z diſcordias. Matth̃.
xij. c. Qui ñ ꝓgregat mecũ/diſpgit. Tertio orat p ſ̃bditĩ cle
ricĩ/cũ dicit: e ¶ Et dirige filios eoꝝ. Quarto p regib⁹:
Vñ dauid rex dicit: g ¶ Et ſit ſplẽdor dñi dei nr̃i ſup
nos. Hi em̃ ſplẽdorẽ mũdi habẽt/ſ̃ raro dei. Vñ ſalomon
regnatur⁹ petiit eã a dño. iij. Regĩ. iij. b. Ps̃. Et nũc reges Ps̃. 2.
itelligite z c̃. Quãto p laboratoribꝰ eccl'ie: cũ dicit: h ¶ Opa
manuũ nr̃aꝝ dirige: Hi em̃ ſũt man⁹ eccl'ie vel pugnã/
do vel agricolando. i ¶ Dirige/inq̃t: ſup nos. q. d. nos
dirigim⁹ p te/q̃ ẽ ſupior director z auctor. Job. xv. a. Sine
me nihil poteſtĩ facere. Sexto p ꝓtẽplatiuis virĩ/cũ dicit:
k ¶ Et op⁹/vnicũ. Lucĩ. x. g. Porro vnũ ẽ neceſſariũ. l
¶ Manuũ n̄ oſtraꝝ/ſpũaliũ: q̃ edificãt nob ĩ cẽlo: dũ reci/
piẽtes a nob elemoſynas/orãt p nobis. Tales ſunt viduẽ et
paupes chriſti z religioſi: q̃ de alioꝝ elemoſynis ſuſtẽtari: cõ
tẽplatiõi z oꝝoni ĩtendũt: z opus eoꝝ eſt miſcõia. ſ. orare.

Sex oꝝones p diuerſis gradi/bus eccl'ie

Q Ui habitat z c̃. Titulus. ¶ Expoſitio Ps̃. XC.
Q Laus cãtici dauid. In p̃cedẽti pſalmo egit ꝓpha
de miſeria tp̃is: ex q̃ q̃ꝗ ſurgit miſeria tẽptatiõis/
de q̃ agit ĩ h̃ pſalmo. In illo/breues dies hoĩs ſt̃: Job. xiiij.
a. In iſto/temptatio eſt vita hoĩs ſup terrã: Job. vij. a. Et
de iſto pſalmo ſũpſit diabol⁹ auctoritatẽ ad tẽptandũ dñm/
dicẽs/Matth̃. iiij. a. Scriptũ ẽ: qz angelis ſuis mãdauit de
te: vt cuſtodiãt te in oib⁹ vijs tuis z c̃. Et qz laudabit̃ q̃ bene
pugnauerit: ideo a laude intitulat̃. Laus: nõ humana/ſed
cãtici dauid. i. chriſti: q̃ p̃us pugnauit z vicit/z inde lau/
dand⁹ eſt: cui⁹ tẽptatio z victoria nobis in exemplũ ꝓponit:
z laus vincentib⁹ promittit̃. Et hẽc ẽ intẽtio hui⁹ pſalmi: vt. ſ.
exẽplo chriſti tẽptatiões diſcam⁹ vincere. Hod⁹. Triplit⁹ Partitio
eſt pſalm⁹. Primo ꝓpha dicẽ in ſolo deo ſpantẽ dei protectione pſalmi
vallari. Secõo p̃miſſo caſu de ſe p̃ſumentiũ/dicit caput chri/
ſtũ ĩ cẽlo leuatũ a nullo poſſe ꝓtingi/z pedes ſuos ĩ terra ab
angelis cuſtodiri: vñ eſt certitudo protectiõis promiſſe: ibi: Ca/
dent a latere. Tertio inducit ipſe dñs q̃ ꝓſolat̃ ſperantẽ
hic defenſionẽ/in futuro p̃mia promittẽdo: ibi: Qm̃ in me
ſperauit. Et ſic tota expoſitio hui⁹ pſalmi mozalis eſt. Poſ/ Allegozice
ſumus aũt p̃mo exponere allegozice de chriſto: vt de ipo di
cat: m ¶ Qui habitat in adiutorio altiſſimi. i. in btã
virgine: quẽ eſt
m ¶ Qui habitat z c̃. Mozalit̃. Sicut tactũ ẽ ſup titulũ: Mozaliter
chriſti tẽptatio nob ponit in exẽplũ: vt ſic ipſe ſupauit om
nẽ tẽptationẽ: ita z nos tẽptatiões vincere ſtudeam⁹. Hoc
aũt facere nõ poſſum⁹/ſi in nr̃is viribꝰ pfidam⁹: z nõ in deo
fiduciã noſtrã totã ponam⁹: qz vt dixit Judith. vi. d. Dñe

 * nõ derelinquis